

solvendo, dummodo sententia concipatur in personam procuratoris. Gravari. in addit. ad praxim. Vestrii, l.4.c.4. in fi. n. 41. post DD. in l. si defunctus 15. ff. de proc. 237 Bald. in l. nulla dubit. 23. C. eod. tit. Grat. discept. foren. 2. p. 6. 243. n. 13. & 14. ubi post Ill. conf. 138. col. 2. ad med. n. 2. & per totum l. 4. intelligit, dummodo non sumus in domino, qui sine herede decesserit, tunc enim nec poterit ferri sententia cum dicto procuratore & etiam in rem suam, & cessionario: & in causa quoque possessoria.

238 Item valet sententia contra mortuum, quando iudex ignoravit mortem, Riminal. junior conf. 179. n. 27. cum seqq. lib. 2. Angel. conf. 223. pro decis. post prin. vers. concludo igitur, nu. 2. & de veriori opinione contra alios concludunt Ill. in l. non exigimus §. si quis in iudicio n. 5. ff. si quis cautio. Butr. in c. quia, col. 2. in prin. sub nu. 7. de iudiciis. Milis in verbo, sententia lata contra mortuum fol. 423. Put. dec. 186. in fi. p. 1. ubi quod est vera in profanis, secus in beneficiis, Riminal. Jun. conf. 179. n. 30. lib. 2. Beccius conf. 110. per totum. Guid. Papæ dec. 86. Procurator. Rebuff. de sentent. gl. uni. n. 10. tom. 3. fol. 434. Marant. de ord. jud. 3. p. 6. p. prin. n. 107. Costa de ignor. & scien. fact. cent. 2. d. 74. nu. 7. multos alios referens sequitur Grat. ubi proxime nu. 9. & seqq. & tom. 1. c. 18. à n. 29. cum plurib. seqq. Miñgingi cent. 1. observ. 85. n. 4. Andr. Gail. observ. 19. l. 1. n. 4. Rebuff. in l. morbus fonticus 113. col. 1. vers. secundus non valet. ff. de verborum, sign. Gabr. conf. 50. in prin. lib. 1.

239 Indistinctè tamen secundum est, in procuratore constituto à Prælato, vel rectore alicujus Ecclesiæ in his, quæ ipsam Ecclesiam tangunt ut, mortuo Prælato constituto mandatum finitum, censetur, etiam re non integra, & lite jam per ipsum contestata, in vita constituentis, text. est mirabilis, in clem. si procur. cujus hæc sunt verba: Procuratorem à Prælato, rectore, vel alio quolibet, pro Ecclesia sua vel cum beneficio constitutum, per mortem constituentis revocari censemus, etiam quoad negotia jam incepta, & causas, in quibus per ipsum lis fuerit ante mortem hujusmodi contestata; ubi latè gl. & Doctores.

240 Memineris etiam, quod instrumentum, seu acta, quæ coram uno notario tractantur, non sufficit præsentare, & fuisse producta in actis alterius notarii, etiam ejusdem iudicis & tribunalis, sed omnino debent produci in actis ejus, qui causam tractat, ut aliàs fuit tentum per Rot. in una Romana census 4. Decemb. 1595. coram Cardinali Pamphilo de qua testatur Marefc. var. resol. lib. 2. c. 107. num. 4. ubi à prin. post alios, quod si coram eodem iudice, & inter easdem personas duæ causæ tractentur, gesta in una non probant in alia, nisi expressè reproducantur, nec iudex potest supplere ex capite notorietatis; rectè conducunt quæ dixi 4. p. c. 1. à n. 8. & seqq.

242 Illud tamen valde utilissimum notaverim, quod cum de jure, & Rotæ stylo nonnullæ sint iudicii solemnitates essentialiter requisitæ, quarum omisio actum iudicium, & sententiam vitient ipso jure, & ita per Rot. in dies declaratur, tamen omnia sustinentur si de contrario Hispaniæ iudiciorum stylo doctum fuerit, & appareat, quoniam generale verum est, ut in ordinariis iudiciis, stylus, & consuetudo loci, ubi litigatur, & iudicium agitur, semper est servandus, gl. fin. & ibi Abb. 243 num. 10. & 11. & cæteri omnes in c. quod clericis de for. compet. Felin. in c. Ecclesiæ Sanctæ Mariæ, n. 55. de constit. Roch. de Curt. in c. fi. de consuetud. sct. 8. n. 69. & sess. 9. q. 16. à n. 37. & 38. Vant. de nullit. ex defect. process. n. 56. Jacob. Put. dec. 99. n. 2. lib. 3. Hieron. Gonz. in regul. de men. alter. gl. 9. §. in annot. nu. 104. plenissimè Roland. à Vall. in conf. 48. n. 1. & per totum vol. 3. qui post alios n. 13. & 23. secutus à Gonz. ibi n. 105. affirmat, iudicium appellacionis teneri approbare iustum stylum tribunalis inferioris, juxta quem iudex à quo processum

ordinavit, de quo vide quæ nos latè supra 1. p. c. 2. §. 1. principio.

Et in terminis ita pluries declaravit Rot. Rom. ut in una Corduben. decimarum 14. Januarii anno 1594. coram Seraphino, & in alia Calagurita. oblationum 26. Maii 1590. coram Comitolo; & in Toletana decimarum de Sarre 16. Februarii coram Pamphilo, & aliàs sæpius, ut testatur, Hier. Gonz. in d. l. regul. de mens. & alter. gl. 9. §. 1. in annot. n. 55. & est bona decisio Cæs. de Grass. 6. n. 6. de sent. & re jud. per Gonz. de Paz. in prax. 1. p. 10. 1. 8. temp. ex n. 45. & tom. 2. c. 2. de citat. n. 14. qui per d. Rotæ decisiones fuit allegatus, quibus dicitur, quod examen testium de Hispania citatione, etiam unica pro toto termino probatorio præfixo, & postmodum pro- 245 rogato, sustineatur ex Hispaniæ stylo, qui patitur aliquas limitationes, ut per Gonz. latè supra, qui à n. 65. defendit stylum Hispaniæ, ut terminus probatorius sit communis, & eodem tempore, reo atque actori curat, quidquid de stylo Rotæ servetur, ut prius, probet 246 actor, postmodum autem reus, actoris probatione relevante; putat tamen ipse num. 69. quod si tribunali- bus Ecclesiasticis reus ex aliqua iusta causa infiteret, quod non sibi præfigatur delatio ad probandum suas 247 exceptiones, donec actor suam probet intentionem, obtineret, quod potest sustineri ex his quæ ipse à num. 65.

Hinc etiam fluit, quod licet de jure, & Rotæ stylo 248 examen testium sit nullum ipso jure, factum notarium recusatum, ad quod sola suspicio absque causæ expressione cum juramento sufficit, ad illum removendum in totum. Gaill. pract. observ. lib. 1. observat. 33. nu. 17. Mascard. conf. 1095. nu. 32. Virginius de Boccat. tract. de liter. remiss. c. 6. n. 14. Scaccia tr. de jud. causa. civil. & crim. lib. 2. c. 8. n. 919. & seqq. fol. 317. non tamen ei datur adjunctus, ut de ratione, & inconvenientibus adjuncti videndus Gonz. in regul. de mens. & alter. gloss. 9. §. 1. in annotat. à n. 98.

Tamen quia stylus Hispaniæ in causis ibidem adhuc 249 pendentibus aliud servat, nempe recusatum receptore & notario, re non integra, hoc est, postquam incepit negotium, non removetur in totum, sed adjunctus ei datur, ut ex l. 22. tit. de los recores lib. 2. recopil. Greg. Lopez tit. 4. p. 3. in gl. magna. prope finem, allegans Joann. de Plat. in l. nulli. ad fin. C. de num. & actuar. Aviles in c. prætor. c. 35. in gl. verbo remissa. n. 4. Paz. in prax. tom. 1. p. 1. temp. 10. n. 8. & in annot. de tabel. n. 42. Avend. de exequen. mand. 2. p. c. 15. n. 5. Azaved. in l. 1. tit. 10. n. 22. & in l. 1. n. 11. tit. 27. lib. 4. recopil. pariter dictus stylus sustinetur, nec reprobarur à Rota secundum Gonz. ubi proxime nu. 103. & seqq. ubi & rectè dicit, aliud esse dicendum in causis pendentibus in Rota, ad quas examinantur testes in Hispania, vigore remissoria. 250 lium Rotalium; quia tunc notarius remissorialis recusatus sit in totum removendus, juxta Rotæ stylum quo casu loquitur decisio Rotæ 604. num. 10. & 2. p. 1. diverso.

In aliis etiam casibus hic Hispaniæ stylus contrarius 251 Rotali, per eandem Rotam fuit admissus, testatur Caputaq. dec. 265. p. 3. fuisse decisum in una Calagurritana juris votandi 19. Januarii anno 1590. coram Orano, & in alia Calagurritana oblationum 26. Maii 1590. coram Comitolo testatur Gonz. ubi supra à n. 115. Put. dec. 258. n. 3. lib. 1.

Et in optimo alio casu sæpe hoc idem determinavit Rota ut in una Burgen. residentia 30. Maii 1586. coram D. Plato & in alia Burgen. concedenda licentia coram Orano de anno 1585. & in alia Conchenfi coram Blanchetto, & in Pamplon. Parochiali. 13. Julii 1600. coram Pegna. ut testatur Gonzal. de mensibus & 252 alter. gloss. 3. ff. in annotat. à n. 154. videndus num. 117. quibus resolutum fuit, quod licet de jure, & Rotæ stylo citatio ad sententiam ita sit necessaria, ut ejus omisio

omissio ipsam vitiet, & nullam reddat: tamen sententia de Hispania lata absque illa, non annullatur, ex eo quod de stylo Hispaniæ hæc citato non requiritur; imò ibi conclusio in causa vim habeat citationis ad sententiam.

Imò generaliter verum est, quod etiam ubi isthæc citatio ad sententiam requiritur, conclusio in causa post discussionem intimata utrique parti supplet omnino hujus citationis defectus; probant rationem reddentes mirabilem Gonz. ubi supra num. 154. (aliàs plures limitationes inferens) Vant. de null. c. fin. à 107. Alex. confil. 225 ponderatis nu. 22. vol. 6. Matth. de Afflic. decis. 238. incipit div. est n. 6. non tamen sufficit, si causa non esset formaliter & legitime conclusio, sed iudex dumtaxat mandaret concludi, ut fuisse decisum in una Hispanensi Capellanæ coram Bubalo, & in d. decis. Burg. residentia 30. Maii 1586. coram illustrissimo Plato restatur Gonzal. ibi n. 156.

Similiter etiam post executorialium expeditionem de Rotæ stylo intimaciones, & earum reproductiones, debent necessariò earum executionem præcedere, quarum omisio illam reddit nullam ipso jure, & attentatam, quæ tamen cum de stylo Hispaniæ non requirantur earum omisio executionem non subvertere, declaravit Rota, prout & nos probabimus inferiùs 4. p. c. 1. vers. at verò notandum est. & c. à n. 89.

CAPUT X.

De jure Regio patronatus, & an, & quibus casibus ab ordinario recusante instituere præsentatum per Catholicam Majestatem certante Regiæ Coronæ jus patronatus minimè pertinere; appellacioni interjectæ non deferendo, vis fiat?

SUMMARIUM.

- 1 Appellacioni à collatione beneficii spreto jure regio patronatus omisissæ à presentato Catholicam Majestatem emissæ si non deferatur, an vis fiat.
- 2 Collatio facta spreto jure patron. est nulla ipso jure. Presentatio, electio & collatio sunt fructus juris presentandi, eligendi & conferendi, ibid.
- 3 Presentatus à patrono putativo existente in quasi possessione presentatur presentato habere jus in proprietate.
- 4 Presentandi status & quasi possessio si non reperitur apud regiam majestatem, sed apud ordinarium, an jus patronatus contemptum dicatur.
- 5 In beneficiis quoad collationem, presentationem, & electionem ultimus status & immediata quasi possessio attenditur.
- 6 Quasi possessio conferendi attenditur, non jus proprietatis.
- 7 Collatorem seu patronum esse aliud est, aliud verò jus presentandi, vel conferendi habere, quia illud respicit petitorium, istud possessorium.
- 8 Presentandi jus habeo, ergo competit mihi jus patronatus, non est bonum argumentum.
- 9 Fundamenta specialissima multa urgent, quæ jus regium patronatus conservant, presentationemque ipsius beneficii impediunt, atque quasi possessionem inficiunt.
- 10 Regi Hispaniæ competit jus patronatus in quibusdam beneficiis ex Bulla Adriani VI. Clementis VII. & Pauli III. maximorum Pontificum.
- 11 Bulla Adriani VI. verba referuntur, quæ jus patronatus in beneficiis consistorialibus Regi Hispaniarum competit.
- 12 Ex clausulis Bullæ Adriani (quæ etiam voluntatem Salgado de Protect. Reg.

- demonstrant) clarè attenda earum natura & proprietate excluditur quasi possessio & prescriptio contra Regem nostrum in beneficiis sui juris patronatus.
- 13 Prescriptio ut procedat in jure patronatus regio, duo requiruntur probanda, patientia, & scientia patroni, & animus liberandi Ecclesiæ à jure patronatus.
- 14 Absque quasi possessione nulla prescriptio juris incorporalis procedere potest.
- 15 Quasi possessio in iuribus incorporalibus queri non potest, nisi ex scientia & patientia adversarii.
- 16 Contra Regem nulla potest probari scientia, & patientia, ut aliquis usurpet jus patronatus, cum potius tales Bullæ in ejus derogatione retinentur in Hispania, ne illis uti queant impetrantes.
- 17 Scientia officialium in prescriptione contra Principem sufficit, ut illi præjudicet.
- 18 Scientiam officialium in prescriptione contra Principem sufficere qui teneantur.
- 19 Qui in hac controversia mediam tenuerint opinionem.
- 20 Scientia officialium in prescriptione sufficit, nempe in iis quorum administratio spectat ad eosdem officiales, eaque ratione possunt reclamare.
- 21 Juris patronatus regalis administratio, & cognitio non pertinet ab officialibus Regis, sed ad ipsum dumtaxat, ideo scientia officialium Regi nocere non potest in ejus juris patronatus prescriptione.
- 22 Scientia officialium non nocet Regi in ejus jure patronatus.
- 23 Clausula derogatoria in contrarium faciendorum (quibus utitur Bulla Adriani) inducunt potestatem defectui voluntatis in futurum.
- 24 Clausula derogatoria procedens operatur defectum voluntatis in dispositionibus sequentibus.
- 25 Ea que sunt facta in principibus ignorare presumuntur.
- 26 Provisiones Apostolica non mutant statum beneficii juris patronatus, nec patronis nocent docentibus de suo jure patronatus.
- 27 Ordinarii provisiones non nocent patrono.
- 28 Status mutatio in beneficiis in dubio non presumitur.
- 29 Jus patronatus non admittitur per non usum.
- 30 Beneficii status mutatio procederet per provisiones Pontificis ejus concurrente scientia, & voluntate.
- 31 Ad juris patronatus regii prescriptionem in utroque Principe spiritali & temporalis, deficit intentio prescribendi & scientia, beneficium esse juris patronatus regii; nec de eo fit in supplicationibus mentio. Juris regii patronatus beneficium cum ignoret illius qualitatem, providet summus Pontifex in capite amplissima potestatis, ibid.
- 32 Possessio talis est, qualis demonstrat titulus procedens.
- 33 Possidens ex una causa, si sit insufficientis, non potest ad aliam redire, quia animus & opinio uentis attenditur.
- 34 Possessionis causam nemo mutare potest, nisi aliquo extrinsecus accedente.
- 35 Prescriptum tantum intelligitur, quantum possessum.
- 36 Prescriptio super re non extenditur ad accessoria separabilia, quare prescripta visitatione, non intelligitur prescripta procuratio.
- 37 Prescriptio non extenditur ad ea, que veniunt in antecedens, ut exemplificatur.
- 38 Prescribens institutionem non potest jure devoluto conferre.
- 39 Jure communi utens non prescribit.
- 40 Jure devoluto providens non officii patrono, nisi pro illa vice dumtaxat.
- 41 Patrono non currit tempus presentandi, nisi a die scientiæ, & notitiæ vere, non interpretatiõe.
- 42 Regibus Hispaniæ non currit tempus quadrimestre ad presentandum beneficia & Episcopatus sue Coronæ, etiam si eorum officiales sciunt vacationes.

- Et etiam Rex ipse sciat vacationem ob maximas occupationes, ibid.
- 44 Regi cum nunquam currat tempus ad presentandum ex defectu scientiæ, semper potest reclamare contra provisiones ordinarij.
- 45 Causa ad prescribendum jus Regium patronatus cum non sit sufficiens, non poterit Pontifex se ex alia juvare.
- 46 Gratia Pontificis fundata super aliqua causa aut qualitate, est nulla ipso jure, non constito de qualitate.
- 47 Gratia concessa etiam motu proprio non potest operari ultra intentionem & mentem concedentis.
- 48 Gratia narratio falsa existens perpetuo gratiam annullat. ipso jure.
- 49 Provisiones nulla non sunt in consideratione ad prescriptionem inducendam.
- 50 Impetratio facta ex una causa, qua vera non existente, non potest sustinere ex alia causa tunc temporis existente.
- 51 Dispositio omnis facta cum aliquo presupposito, ipso non verificato, corrumpit penitus dispositio.
- 52 Inducta ad unum finem, contrarium debent, operari.
- 53 Bulla Adriani concedens jus patronatus Regium, ibi (ac perpetuo irrevocabiliter observari debere) inducit perpetuitatem.
- 54 Verba (diclorum successorum vestrorum) de quibus in Bulla Adriani, inducunt perpetuitatem.
- 55 Privilegium concessum successoribus durat perpetuo, quandiu adsunt persone in privilegio contenta.
- 56 Prescriptio tollitur per dispositionem inducentem perpetuitatem.
- 57 Privilegio apposita si sunt verba perpetuitatis, excluditur prescriptio.
- 58 Realis an sit dispositio, vel personalis tenor inspicendus est.
- 59 Dispositio faciens mentionem successorum ex utraque parte est realis, non personalis.
- 60 Inducta Apostolica, quibus conceditur jus Patronatus Catholica Majestati, faciunt mentionem successorum Corone, & Sedis Apostolica & propterea realia sunt, & perpetua.
- 61 Res perpetua esse debent apud successores vocatos, ubi perpetuo jus competit.
- 62 Clausula (irritans) inter alios ejus effectus, tollit prescriptionem.
- 63 Clausula (irritans) tollit consuetudinem, non solum in præteritum, sed etiam in futurum.
- 64 Clausula (irritans) tollit vires sententiæ, & ejus executionem impedit.
- 65 Clausula (irritans) inficit non solum titulum beneficii collati, sed & possessionem, ita ut possessor nullo se possit possessore remedio juvare.
- 66 Clausula (irritans) inficit omnia qua sequuntur, ita ut nec fomentum, nec juris effectum habeant.
- 67 Clausula (irritans) habet inhibitionem in ventre.
- 68 Clausula (irritans) continet privativam vim, & advocativam potestati, concessa.
- 69 Clausula (irritans) operatur nullitatem ab initio.
- 70 Clausula (irritans) impedit remedium etiam summarissimum possessori, in quo omnes excluduntur exceptiones.
- 71 Provisiones beneficii reservati virtute regula octo mensium continentis decretum irritans facte in mensibus reservatis sunt nulla ipso jure quoad titulum & possessionem.
- 72 Decretum irritans potentius est reservatione.
- 73 Privilegium concessum Cardinali providendi beneficia alicujus diocesis continens decretum irritans ordinarius providet nulliter ipso jure, etiam si Cardinalis illud non provideret.
- 74 Quasi possessio non acquiritur per collationem, etiam effectum sortitas contra decretum irritans.
- 75 Presentandi quasi possessione patronus non turbatur per collationem nullam.
- 76 Bulla Adriani continet clausulam (sublata.)
- 77 Clausula (sublata) claudit ora iudicibus aliter iudicandi, & admittit partibus potestatem opponendi contra privilegium dictam clausulam continens.
- 78 Clausula (sublata) etiam si non opponatur, an processus sit nullus ipso jure.
- 79 Clausula (sublata) exceptio opposita a parte non est dubium, quod sit processus nullus ipso jure.
- 80 Appellationi emissa a processu gesto contra clausulam (sublata) est deferendum, etiam super iis, que alias inappellabilia sunt.
- 81 Opponi non potest aliquid, etiam per viam appellationis contra dispositionem continentem clausulam (sublata.)
- 82 Clausula (sublata) obstat etiam summarissimo possessore manutentionis.
- 83 Clausula (sublata) natura & effectus, remissive.
- 84 Clausula (irritans) & clausula (sublata) ligat, & afficit ignorantes, etiam si id non expresserit.
- 85 Impetrationes & provisiones Pontificales facta de beneficiis juris Regii patronatus tanquam subiecta clausula irritanti sunt nulla ipso jure, & prescriptiones causare non possunt.
- 86 Clausula (irritans) ipsum Papam, & successores ligat.
- 87 Bulla Adriani continet clausulam derogatoriam, que ibi refertur.
- 88 Clausula derogatoria annullat omnes dispositiones sequentes contrarias.
- 89 Clausula derogatoria stante in prima dispositione futura contraria, non valet, nisi prioris specialem faciat mentionem.
- 90 Bulla Adriani continet clausulam derogatoriam derogatoriarum.
- 91 Dispositio secunda non obest priori nisi faciat mentionem clausula derogatoria, & etiam clausula derogatoriarum.
- 92 Privilegiorum derogatione facta per legem generalem an censeatur derogatum privilegium, remissive.
- 93 Privilegium continens fortissimas clausulas non est verisimile, velle Principem in lege generali derogante, privilegia comprehendere.
- 94 Privilegium concessum Marchioni Astoricensi presentandi nonnullos canonicos illius Ecclesie sua vita durante, refertur.
- 95 Privilegium Marchioni Astoricensi continens similes clausulas ac Bulla Adriani, non intelligitur sublata per regulas Cancellarie postmodum in contrarium editas.
- 96 Catholica Majestatis privilegio nullo modo trahunt summi Pontifices, sed passim augent cum ejus merita crescunt.
- 97 Privilegium per Papam concessum personis dilectis gratis & valde bene meritis, non censeatur derogatum per legem derogantem quibusvis privilegiis.
- 98 Catholica Majestas licet non sit usus sui juris patronatus indultis in aliquibus beneficiis, illa non amittit per non usum.
- 99 Clausula (irritans) apposita in dispositione non potest impugnari ex eo, quod ipsa dispositio usu recepta non sit, & de ratione.
- 100 Rex Hispania indultis juris patronatus usus est semper in parte.
- 101 Privilegii usus in parte interruptit quamlibet prescriptionem adversus illum introductam.
- 102 Prescriptio ordinariorum adversus indulta juris Regii Patronatus non habet principium, vel si habuit, illud passim interruptum.
- 103 Titulus ubi adest universalis, per usum partis conservatur jus in toto quoad qualibet species sub eo contentas.
- 104 Usus jurisdictionis in una parte concessionis tribuit usum in alia, & conservat omne jus.
- 105 Prescriptio & consuetudo usus concessionis in una parte extenditur ad aliam.
- 106 Rex Hispania majori parte beneficiorum consistorialium

virtute

- virtute concessionum Apostolicarum usus est, quoties vacare contingunt.
- 107 Regum cujus civitates aliqua parent imperio, tunc intelligitur illi subiecti, quia sufficit partitamentum habere pacifica possessione, ut totius habere intelligatur.
- 108 Usus in parte conservat jus in totum, ubi agitur de conservatione, non vero de nova acquisitione.
- 109 Conservare aliud est, aliud de novo acquirere.
- 110 Rex Hispania non tractat de acquirendo novo jure patronatus in beneficiis consistorialibus, sed de conservando sibi ex indultis Apostolicis competente.
- 111 Merum imperium habens ex privilegio si in uno actu exerceat jurisdictionem, totius privilegii jus conservat, & quid in prescriptione.
- 112 Privilegio utens in parte conservat possessionem in toto privilegio.
- 113 Prescriptio de uno casu unius speciei extenditur ad alium casum ejusdem speciei.
- 114 Per usum unius actus ex competentibus patrono, acquiritur juris patronatus quasi possessio.
- 115 Quasi possessio omnium patronorum conservatur per presentationem aliquorum duntaxat, dummodo hi animo privandi ceteros non presentent.
- 116 Possessio generalis acquisita in iuribus incorporalibus (qua magis intellectu, quam corpore percipiuntur) propter jurium unitatem ratione cause generalis possessio retenta, ac quæsta in parte retinetur in toto.
- 117 Causa universalis, quando adest in utroque, potius attenditur, quam particulare exercitium.
- 118 Quasi possessio percipiendi oblationes in aliquibus locis diocesis ex jure universali, extenditur ad omnia alia loca ejusdem diocesis.
- 119 Exercens unum vel plures actus ratione juris universalis, quod quis præterit sibi competere, fit extensio ad alios actus & personas, dummodo non diversas.
- 120 Lucuosam prescribens ratione jurisdictionis, sufficit, illam percepisse ab aliquibus vassallis, ut contra omnes intelligatur.
- 121 Jus reale exigendi lucuosam ubi prescribitur, comprehendit omnes personas territorii, quibus jus illud applicari potest.
- 122 Prescriptio juris realis porrigitur ad omnes, etiam si adversus eos specificè non fuerit prescriptum.
- 123 Prescriptio in una specie extenditur de persona ad personam, & de uno actu ad alium ejusdem speciei.
- 124 Prescriptio causata a jure reali effectus extenditur adversus eos, contra quos non prescriptum est, & ad particularem speciem juris comprehensam sub unico jure universali.
- 125 Causam magis, quam exercitium ipsius actus considerandam esse.
- 126 In iis que consistunt in pondere, numero, aut mensura, apprehensa parte granorum totum acervum frumenti apprehensa dicitur.
- 127 Aliud esse in furto ex aequitate, ibid.
- 127 Possessione apprehensa in uno ex capitibus gregis empi; totius gregis apprehensam intelligitur, cum sit unum corpus, licet plures distantes res.
- 128 Venditio vel legato choro cantorum possessione apprehensa in uno capite, totus chorus apprehensus intelligitur, cum omnes sint simul connexi, ubi alia redduntur exempla.
- 129 Quod limitatur.
- 130 Possessio rei principalis censeatur etiam continuari in connexis, & accessoriis.
- 131 Jus universale præterens in aliqua diocesi, probatis actibus particularibus aliquorum locorum, an manu teneatur in tota diocesi.
- 132 Actus possessori per retentionis in una particulari muri conservatur quasi possessio in toto muro.
- 133 Per receptionem partis pensionis constituta constituitur in quasi possessione exigendi totam pensionem.
- 134 Possidisse, & prescripsisse novalia ille dicitur, qui possedit, & prescripsit decima unius prædij, quia ob unitatem subiecti dicitur acquisivisse totum.
- 135 Acquisivisse possessionem unius rei in iuribus incorporalibus sufficit, ut conservetur quasi possessio in omnibus.
- 136 Quasi possessio juris universalis non extenditur ad aliam speciem in cuius possessione alius reperitur.
- 137 Rege Hispania existente in quasi possessione juris patronatus universalis beneficiorum consistorialium, ordinarius etiam particulariter non potest aliquod illorum quasi possidere: & de ratione.
- 138 Manutentio denegatur quandiu apparet de titulo invalido.
- 139 Jus quærendum facilius tollitur, quam jus quæsitum.
- 140 Ordinarius non potest præterdere jus universale in beneficiis consistorialibus Hispanie prout Rex, maxime quia horum beneficiorum genus reservatum est consistorio Papa.
- 141 Utente jure universali ex privilegio datur manutentio etiam in specie non possessa contra juris assistentiam habentem, & etiam si possidentis jus commune resistat.
- 142 Privilegio probato cessat legis assistentia, cum possessio justificetur ex titulo.
- 143 Ex jure patronatus universali conservato in parte privilegii retinetur jus in toto, & ad beneficia consistorialia noviter reperta discooperata extensio fit.
- 144 Possessionem probans ex privilegio decimandi in toto territorio respectu fructuum, qui alias ibi nascebatur, juvatur etiam respectu novalium postea reperitorum.
- 145 Presentationes facta per Catholicam Majestatem quorundam beneficiorum juris Regii patronatus impediunt prescriptionem, etiam centenariam in aliis ejusdem qualitatis, & 279. cum seqq.
- 146 Resignationes plerumque in causa sunt, ut ignorentur vacationes beneficiorum juris Regii patronatus.
- 147 In jure Regio patronatus non currit prescriptio, imò in Camera Lusitana plura beneficia oblita esse recuperata dicitur Cavedus.
- 148 Jus patronatus Regium est Corona incorporatum, ac de regalibus, ac ideo nisi per immemorabile tempus acquiri potest.
- 149 In jure Regio Patronatus beneficiorum consistorialium non potest dari immemorabile a tempore indultorum.
- 150 Bona majoratus sunt imprescriptibilia.
- 151 Majoratus bona prescribuntur per tempus immemorabile, declara ut infra a n. 182.
- 152 Regnum caput est omnium majoratum Hispania.
- 153 Prescriptio ordinariorum juris Patronatus Regii interruptitur per singulorum Regum successorem.
- 154 Possessio civilis & naturalis transferitur in successorem majoratus ministerio legis Tauri etiam ab alio occupata in vita, aut post mortem prædecessoris, ibid.
- 154 Majoratus mortuo possessore tertius occupans bona nec habet possessionem civilem, nec naturam, sed solum detentionem, adeo ut non possit prescribere, ibid.
- 155 Tertio occupanti bona majoratus contra successorem non competit remedium possessorem, nec fructus lucratur, nec aliquem juris effectum habet.
- 156 Juris patronatus annexi majoratus Hispania quasi possessio acquiritur successoribus ministerio legis Regia, etiam sine apprehensione actuali.
- 157 Juris patronatus quasi possessio non transfertur in tertium occupantem majoratum.
- 158 Possessor juris patronatus sufficit habere possessionem in consequentiam ad presentandum, ut in bona fidei possessore castri aut villa, cui inheret.
- 159 Etiam si ipse possessor nunquam presentaverit, quia dignitas seu castrum retinetur semper possessionem, ibid.
- 159 Rex in sua presentatione ad beneficii noviter repertum, ut præferatur, debet de suo jure patroni in illo beneficio docere, alias interim ordinarius non excluditur